

in vspešno dozoritev potrebujejo, vendar pa je polje lastne poizvedbe še široko in dober svetkušen kmetovavcev potreben tistemu, kdor hoče z umetnimi gnojili prav zadeti. Za zimsko strneno setev je drobna poparjena koščena moka najbolj nasvetovanja vredna. Ona se v zemlji počasu razseda in razkrojiva in podaja posebno po leti v pravi razkrojeni podobi rastlinam najbolj potrebne redivne snovi. V mokrih, mrzlih legah se ji more še nekaj amoniakovega superfosfata pridjati kot dražilo, da setev prav krepko obraščena že v zimo pride. 6—8 novih centov prve in tretji del drugega navadnim razmeram na hektaro zadostuje. Za jaro žito se pa posebno razkrojena koščena moka z malim prineskom žveplenokislega amoniakovega gnoja v istih tehtničnih razmerah dobro prilaga. Močni superfosfati šet udi tukaj lepših vspehov doseči dajo. (Konec prihodnjic.)

Sejmovi na Štajerskem. 4. aug. št. Ilj pri Velenji, sv. Peter pod sv. gorami, Strassegg; 5. aug. sv. Janž v Arveškem okraju, Loka, Miklauž v Sausali, Kaniža; 6. aug. Nova cerkva, Ptuj; 10. aug. Lučane, Celje, Podčetrtak, sv. Miklauž pri Drasslingi, sv. Lovrenc na Dravskem polji, Radgona, Slov. Gradec.

Sejmovi na Koroškem. 10. aug. Strassburg, sv. Lenart; 12. aug. Beljak.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Cerkveno petje) po večih krajih, kakor čujemo, dobro napreduje, zlasti po društvi sv. Cecilije. Upati torej je, da se bodo taka društva tudi med Slovenci vpeljala in srečno delovala. Vsaj Slovenci že od nekdanj slovijo kot narod, ki rad in lepo prepeva. Da se pa tudi pri nas res da v tej reči marsikaj doseči, če le trdne volje in potrebnega truda ne zmanjka, tega smo se nedavno prepričali v romarski cerkvi blažene Device Marije na Polenškaku. Prišle so tje na den obiskovanja Device Marije 4 procesije in pri sv. meši je tamošnje pevsko društvo zapelo na veliko začudenje in radost romarjev latinsko mešo od Jaspersa in ob enem odpevalo po novih responzorijih. Mlado društvo šteje 26 udov. Ves trud in strpljivost pri tem se pripisuje ondotnemu č. g. župniku Antonu Pučko. Za čast božjo vneti pastir so društvo ustanovili, društvenike učili in vadili, za kar jim gre vsa čast in zahvala!

Iz Ljutomera. Omikanim narodom so bila od nekdanj največja skrb ona javna poslopja, katera so odločena božji časti in božji besedi ter poduku in omiki. Naša „biša božja“ je bila nekaj let precej zapuščena; toda prišli so možje, vneti za čast božjo, ki so si vzeli trud, da so jo primerno olepšali. Pod oskrbništvom č. g. Ozmeca se je bil l. 1874. prednji del cerkve pomalal, pod sedanjim

župnikom č. g. Šinkom pomalal se je tudi zadnji del, kar je lepo dovršil malarski mojster g. Brollo, ki je sedaj na Hrvaško (v Bukovac) pozvan. Vsa čast gre torej cerkvenemu predstojništvu in vsem podpornikom pri tem podvzetju, kateri so v sedanjih hudih časih se težkega dela lotili in ga tudi srečno dovršili. Zdaj se še altarji popravljajo tako, da bode v kratkem naša stara farna cerkev od znotraj popolnem nov obraz imela!

Iz Leskovca. (Toča.) Inače v bogatih Halozah, nastalo je zbog zaporednih nerodovitnih let in vremenskih nezgod veliko vbožstvo, čigar priča so pogoste cenitve in dražbe poedinih posestev. Ljudstvo vsega potrebnega, — sem ter tje celo za ohranjenje življenja najpotrebnejšega, vsakdanjega kruha pogreša. Zmerna zima in pa ugodna spomlad pripomogli ste, da se je na polji, v goricah in ogradih obilen blagoslov prikazal in ljudstvu up povzdignil na milejšo prihodnost. A glej nesreče! reč se je vse drugače zasuknila. Rž je megla vbila; pšenico je rja snedla; sadje je z večega nezrelo z drevja popadalo; v goricah se je grozdje osipalo in kar je vprek vsemu temu še ostalo, to je dne 14. t. m. grozovitna toča polo-mastila, prišedša nad Dravce po Leskovskeji dolini, obsegajoča spodnji Leskovec, Repiše, zgornji Leskovec, nekoliko Strmec in Trdobojce; ves Berinjak, malo Varnice in Skorošnjak tje prek čez Okič na Hrvaško. Škoda je velika. Klaverno ljudje pobešajo glave in očitno spoznavajo, da „ne ta, ki seje, ne ki priliva, je kaj, ampak, ki rast daje — Bog!“

Iz Haloz. (Vtopil) se je pri kopanju pod Borlskim gradom 13letni dečko Filip First, učencec 2. razreda v fari sv. Barbare v Halozah, 21. jul. Mati v svoji preveliki ljubezni mu je vse dovaljala, in spregledavala. Dasi mlad, že je tilo v njem seme malopridnosti, tatvinstva, razuzdanosti, posebno neubogljivosti, in lehkomišljenosti, tako, da se mu je prerokovalo, da bo nekdanj velik razbojnik. Bog ga je rešil po žalostni smrti. Starši! ako svojo deco ljubite, učite jo pokoršine in pobožnosti.

Iz Sesterž pri Monšbergu. (Zvijajnik.) Nedavno je prišel nek človek v našo vas pa tudi na več krajev, kjer je zvedel, da kdo kaj vina ima. Mož je lepe postave, samo na eno nogo nič ne stopa, vsled tega potrebuje palice ali berglje. V listnici imel je polno brž ko ne nič vrednege papirja pa menda prazen želodec; že oče njegov je nekaj prej za svojo krčmo kupil 1 štrinjak vina, dal je samo 5 fl. prišel je zdaj sin; obnašal se je kakor da bi bil denarje za že odpeljano vino prinesel, rekel je, da je lačen. Neka žena misleča, da je res denar prinesel, mu prav uljudno postreže in ga dobro nasiti in mož potem z polnim želodcem zvito odide. Večim, ki vino za odati imajo, je pravil, da oskrbnik grajščine na Hausambacher potrebuje več kakor 500 štrinjakov vina; on je poslan, da bi vino pokušal in ga kupil,

drugi dan je pravil, se pripela gospod, ki bo nekaj denarja prinesel, potem vino pretočil in gotovo izplačal. Prav lepo je bil sprejet in postrežen, tu pa tam je še kaka klobasa v njega zlezla, ker ljudje bi radi blago v denar spravili, in so zato takih obetov veseli. Torej varujte se!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V pondeljek 29. jul. so naši vojaki začeli marširati v Bosno in Hercegovino. Ta dogodek je toliko važen in zanima ljudi tako močno, da na razpisane volitve za deželni zbor še le malo mislijo. — Za zapuščene žene in otroke na Turško odšedših vojakov pa že mnogovrstno skrbijo; svitla cesarica je darovala 1000 fl. V Gradcu, v Celovcu, v Ptuj in v Ljubljani so se sestavili posebni odbori, ki milodarov pobirajo. Vojaške vaje rezervistov so ustavljene na Stajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem, ker je iz teh dežel itak že veliko ljudi moralo k vojakom; le artileristi se bodo na kratke dni poklicali. Dalmatinska deželna bramba je pa od cesarja pozvana, da se pridruži vojakom, ki marširajo v Bosno. — Italijanske prebivalce Trsta, Istrije in Gorice iznemirujejo laški in lahonski rogovileži in jih ščujejo zoper Avstrijo; to so britke skušnje za naše politikarje, ki so Lahe v Tržanskem, Primorskem, in v Gorici podpirali zoper vedno zveste Slovence; sedaj čujejo Italijani ineti ove dežele in mesta, ker pravijo, da so celó italijanska! V Ljubljani so zavolj 72 nemških učencev sklenoli, da se ima 974 slovenskih otrok podučevati v nemčini, katere še čisto nisto nič ne razumijo. To je ravnopravnost, da se Bogu usmili! — Minister Hlumceki se je mudil v Wolfsbergu na Koroškem ter je bil imenovan za častnega mestjana v zahvalo, da je privolil v stavljenje železnice iz Wolfsberga v Spod. Drauburg. — Cesarjevič Rudolf se je 1. avgusta preselil v Prago, kder je bil sijajno sprejet. Na Ogerskem postaja volilna borba čedalje silnejša. Erdeljski Rumunci in Saksi so vsi zoper Tiszajevo stranko; kaj pa naši Prekmurci počenjajo, le vemo, da mislijo izvoliti g. Imreta, v Čakovcu pa g. Gezo Remetija. Jagerski nadškof dr. Samassa je šolskim sestram v Miškolen pripravil zavod, ki ga je stal 66000 fl. Izredna požrtvovalnost; o židovskih milijonarjih na Dunaju in v Budimpeštu kaj enega ni nikder brati. — Hrvatski dosedanji poslanci opravičujejo svojo dosedanjo politiko in se hvalijo, da so, kolikor jim je bilo mogoče, delali na to, da bi se zaseli Bosna in Hercegovina in potem vsi jugoslovanski prebivalci Avstrije združili v eno skupino, močno zaslombo celega cesarstva zoper nemško, magjarsko in lahonsko prevzetovanje! Dal Bog, da se to vresniči!

Vnanje države. Na Ruskem imajo izvrstno letino in se nje močno veselijo; tudi sklenjeni mir z Turkom bi Rasom bil še naposled po volji, ko

bi res bilo misliti na stalen mir. Ali nihče ne misli na stalen mir; vsak le pravi, da je kratko premirje, za katerim bo sledila konečna vojska za turško zapuščino in zoper angleško grabljivost; Rusi se torej marljivo orožajo, iz Turčije odvažajo bolenike domov, iz doma pa odpošiljajo novih vojakov, tudi se ne genejo nikamor od Carigrada in Bolgarijo bodo bržčas sebi pridržali. — Nemški cesar Viljelm se je pripeljal v Toplice na Češkem, kder bodo naš cesar visokega gosta obiskali in mogoče je, da dojde še ruski car. Tako bi se zopet sešli 3 cesarji. Velik nemir napravila je novice, da hoče Bismark pograbit bogato Holandijo in jo Nemčiji pritakniti. — Francoske republike predsednik maršal Mak-Mahon hoče odstopiti in lahko se zgodi, da bo freimaurer in jud Gambetta njegov naslednik, — velika sramota pa tudi nesreča za slavno katoliško ljudstvo! Italijanski kralj je baje pisal nemškemu cesarjeviču, naj bi mu ta pomagal od Avstrije dobiti iz dobra Trst in Tridentinsko. Cesarjevič se je obrnil do avstrijskega cesarja, ki pa ga je zavrnil rekoč: „da brez vojske še pedenj zemlje ne odstopi Lahom!“ Tako poročajo francoski listi. Italijani pa res čedalje bolj ščujejo in rovljejo zoper nas in v Romagni, potem v Genovi, že očitno nabirajo prostovoljcev, rudečesrajčarjev Garibaldincev. Vojški z Italijo smo bržčas že prav blizu. Angleži nastavljajo v Mali Aziji, za vsako turško pokrajino enega, angleškega oskrbnika, kateremu bodo vsi turški uradniki pokorni; tako bo Anglež velik del Turčije pogoltnil; Angleži mislijo tudi že na veliko železnico po Eufratovi dolini mimo starega Babilona do Perzijskega zaliva. Srbska skupština je sklenila železnico potegniti od Belgrada v Niš in Sofijo in od Niša do Mitrovice. Proti Grkom in proti številnim grškim vstašem v Macedoniji, Tesaliji in Epiru je sultan poslal 12 bataljonov vojske. Perzijski šah pa je na Dunaju naročil mnogo vojne sprave, ki se mu bo iz cesarske orožarnice ali arsenala doposlala.

Bosna in Hercegovina. V nedeljo 28. jul. zvečer je iz cesarjeve kancelije po telegrafu došel ukaz, da se ima prekoračiti turška meja. Ob 3. uri zaran so že trobentaši in bobnarji budili vojake in ob 1/2 6. uri so bili vsi za potovanje pripravljeni. Po 3dnevem dežu se je zvedrilo. Ob 3/4 6 so se vojaki 27. in 9. bataljona lovecev, 4. škadrone 7. regimenta husarjev in 4. kompanije ženijskega polka na pontonih, barkah, flosih in čolnih začeli peljati v Brodu čez Savo. V par minutah so prebrodili reko, vodnik (führer) 27. bataljona lovecev, Franc Müller stopi prvi na bosensko zemljo. Drugi tovarši pritisnejo za njim, loveci in konjeniki priščejo okolico, vlovijo 12 turških žandarjev v leseni čuvarnici ali čardaki, jim poberejo puške in sablje in jih spustijo. Med tem pa vstane v mautnici turšk major, se hitro obleče in čez Savo pripelja k generalu Filipoviču z pismom, v katerem je v imenu sultana ugovarjal zoper vhod Avstrijancev. Ker